

Sygn. akt IV Ua 22/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Antoniak
Sędziowie:	SSO Jacek Witkowski SSO Jerzy Zalasieński (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Siedlcach

na rozprawie, sprawy z wniosku P. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do odsetek od kwoty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 maja 2013r. sygn. akt IV U 115/13

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt IV Ua 22/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 maja 2013r. Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję z dnia 26 lutego 2013 r. którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przyznania ubezpieczonemu P. P. prawa do odsetek od kwoty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że W dniu 8 lutego 2011 r. P. P. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy.

W dniu 21 lutego 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał decyzję odmawiającą P. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z wyżej wskazanego tytułu.

Od decyzji tej ubezpieczony złożył odwołanie do Sądu Rejonowego w Siedlcach, który wyrokiem z dnia 30 maja 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał P. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 1.863 zł, odpowiadające 3% uszczerbku na zdrowiu.

Swoje orzeczenie Sąd wywiódł z odmiennej od dokonanej przez organ rentowy interpretacji przepisu art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 ze zm.), powołując się przy tym na wnioski płynące z dopuszczonej w sprawie opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. Wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego lekarza ortopedy-traumatologa.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł apelację od powyższego wyroku, którą Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r. podzielając ustalenia i ocenę prawną poczynione w sprawie przez sąd I instancji.

W wykonaniu tego wyroku organ rentowy decyzją z dnia 5 lutego 2013 r. przyznał, po czym wypłacił ubezpieczonemu, jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w wysokości zgodnej z zapadłym orzeczeniem.

W ocenie Sądu I instancji opóźnienie w wypłaceniu ubezpieczonemu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Przyczyną odmowy wypłacenia ubezpieczonemu świadczenia była błędna i nie znajdująca oparcia w przepisach oraz orzecznictwie sądowym interpretacja okoliczności towarzyszących zdarzeniu, na które powoływał się ubezpieczony. Organ rentowy utrzymywał, że przyczyną wypadku ubezpieczonego było jego rażące niedbalstwo, gdyż kierując samochodem utracił nad nim panowanie nie dostosowując prędkości jazdy do panujących warunków drogowych. Zdaniem Sądu I instancji w toku postępowania sądowego wywołanego wniesieniem przez skarżącego odwołania nie ujawniły się żadne nowe okoliczności, których nie mógł mieć na uwadze organ rentowy wydając decyzję o odmowie przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. O wydaniu przez ten organ decyzji odmownej, zmienionej następnie orzeczeniem Sądu, zadecydowało więc tylko nietrafne zastosowanie przez organ rentowy właściwych przepisów oraz bierność organu rentowego, który nie wykorzystał wszystkich będących w jego gestii możliwości wyjaśnienia okoliczności spornego wypadku, a nie jakakolwiek, wyjaśniona następnie przez Sąd kontrowersja lub wątpliwość, odnosząca się do istotnych dla sprawy ustaleń faktycznych. Odmowa przyznania świadczenia nastąpiła zatem wyłącznie wskutek błędnej wykładni przepisów prawa materialnego, a przyznanie świadczenia w prawomocnym wyroku Sądu nastąpiło bez uwzględnienia nowych, nieznanych wcześniej organowi ubezpieczeniowemu, okoliczności faktycznych.

Od wyroku tego apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art.15 ust.2 pkt. 2 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu oraz naruszenie prawa materialnego tj. art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) poprzez niezastosowanie tego przepisu. Podnosząc te zarzuty skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Uzasadniając apelację organ rentowy podniósł, że nie popadł w zwłokę, ponieważ świadczenie zostało ubezpieczonemu wypłacone w terminie przewidzianym w art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgromadzony w toku postępowania przed ZUS materiał dowodowy w postaci karty wypadku i notatki policyjnej pozwalał przyjąć, że wyłączną przyczyną wypadku P. P. było jego rażące niedbalstwo.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Apelacja okazała się uzasadniona. Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. nr 137, poz. 887 ze zm.) jeżeli organ rentowy – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych

lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów lub umów międzynarodowych – nie ustali prawa do świadczenia lub nie wypłaci tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie zachodzą okoliczności powodujące opóźnienie w wypłacie świadczenia za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności. Podstawowym dokumentem koniecznym do wydania decyzji przez organ rentowy jest karta wypadku. Zgodnie z art. 5 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy dokonują wymienione w ustawie podmioty w karcie wypadku. W sprawie niniejszej kartę wypadku sporządził pracodawca ubezpieczonego w dniu 16.12.2010r. Z treści tego dokumentu wynika, że bezpośrednią przyczyną wypadku było niedostosowanie prędkości pojazdu, którym poruszał się P. P., do warunków panujących na drodze. Ponadto ubezpieczony został ukarany mandatem karnym. Dowody te, zdaniem Sądu Okręgowego, dawały organowi rentowemu podstawy do ustalenia, że przyczyną wypadku jakim uległ w dniu 10.12.2010r. P. P. było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia (w tym przypadku przepisów drogowych) spowodowane przez niego wskutek rażącego niedbalstwa. Dopiero postępowanie przed Sądem pozwoliło zweryfikować te dowody i ustalić, że niedostosowanie prędkości jazdy do warunków atmosferycznych nie było przyczyną wyłączną wypadku. Zgodnie z art. 118 ust.1 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który ma w sprawie zastosowanie poprzez art. 58 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Mając na uwadze niniejszy przepis należy stwierdzić, że organ rentowy zachował terminy określone w art. 15 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Nie jest więc obowiązany do wypłaty odsetek ustawowych.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 386§1 kpc należało orzec jak w wyroku.